

995_004

8. Информация о Решении ЕСПЧ от 25.10.2005 по делу «Выпич против Польши» (жалоба № 2428/05). URL: <http://www.consultant.ru/cons/cgi/online.cgi?req=doc&base=ARB&n=275459#008537505494915987>

УДК 343.352(043.2)

Лівінська К., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Лисько Т.Д., к.ю.н., доцент

КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ У ПУБЛІЧНО-ПРАВОВІЙ СФЕРІ: СУТНІСТЬ ТА ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ

Конфлікти як різновид соціальних процесів і взаємодії виникають і проявляються в різних сферах людської діяльності, у тому числі в галузі державного управління, оскільки в процесі проходження державної служби службовець стикається з різноманітними конфліктними ситуаціями. На відміну від конфліктів економічного і політичного змісту, конфлікти в системі державної служби мають регулюватися не лише цивільним законодавством, але й соціальними нормами, правилами, традиціями, що визначаються державною службою як особливого роду соціальним інститутом. Разом з тим чинне українське законодавство, на відміну від законодавства країн Європейського Союзу, на сьогодні ще не виробило відповідної нормативно-правової бази для запобігання конфлікту інтересів під час проходження державної служби, над чим найближчим часом слід буде активно попрацювати всій системі влади України. Виокремлено основні підходи до розуміння поняття «конфлікт інтересів», які містять міжнародно-правові акти та вітчизняне законодавство у сфері запобігання корупції на публічній службі. Це допоможе: 1) з'ясувати, наскільки чинне адміністративне законодавство відображає європейські стандарти у механізмі запобігання конфлікту інтересів на публічній службі (на державній службі і службі в органах місцевого самоврядування – як основних складових), а також 2) виявити прогалини та проблеми врегулювання відповідних питань і запропонувати шляхи їх вирішення. Серед заходів, які спрямовані на недопущення зловживання владою, є законодавчо визначений механізм врегулювання конфлікту інтересів на публічній службі. Загалом у Законі України «Про запобігання корупції» враховано міжнародно-правові підходи щодо поняття конфлікту інтересів. Однак українське законодавство, на відміну від законодавства багатьох країн Європейського Союзу, сьогодні ще не виробило достатньої нормативно правової бази щодо способів запобігання конфлікту інтересів, ще потребує удосконалення нормативно-правова база

у сфері запобігання конфлікту інтересів при прийнятті та під час проходження публічної служби.

Метою тез є виокремлення підходів до розуміння «конфлікту інтересів», які склалися на основі міжнародно-правових актів у сфері протидії корупції і вітчизняного законодавства. Своєю чергою це допоможе: 1) з'ясувати, чи законодавство відображає дотримання європейських стандартів у механізмі запобігання конфлікту інтересів на публічній службі (на державній службі і службі в органах місцевого самоврядування – як основних складових); 2) виявити прогалини та проблеми врегулювання відповідних питань і запропонувати шляхи їх вирішення.

Конфлікт інтересів у публічно-правовій сфері: сутність та передумови виникнення є ваговим та значущим для українського суспільства, закономірно відображається у свідомості і поведінці державних службовців. Таким чином, проблема вирішення конфлікту інтересів у системі державної служби, так само, як і проблема протидії й боротьби з корупцією, потребує новітньої нормативно-правової бази, утворення відповідних державних структур та системних і узгоджених дій усіх секторів суспільства.

Серед заходів, які спрямовані на недопущення зловживання владою, є законодавчо визначений механізм врегулювання конфлікту інтересів на публічній службі. Виникнення конфлікту публічного та приватного інтересів впливає на об'єктивність, справедливість та повноту виконання особою державно-владних повноважень. Саме на публічній службі існує високий ризик виникнення конфлікту інтересів. Хоча конфлікти інтересів ще не є корупцією, однак неадекватне врегулювання конфліктів між приватними інтересами та державними обов'язками публічних службовців може стати джерелом корупції (п. 4 посібника). У п. 11. посібника міститься застереження, що приватні інтереси не повинні обмежуватися фінансовими чи матеріальними вигодами або тими інтересами, які забезпечують одержання безпосередньої персональної вигоди, але й «правомірними діями цього чиновника як приватної особи, її належністю до інших організацій або зв'язками з ними, родинними інтересами, якщо ці інтереси можна розглядати як такі, що з певною вірогідністю реально здатні спричинити неналежний вплив на офіційне виконання державною посадовою особою своїх функціональних обов'язків».

В аспекті кримінальної відповідальності за порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів важливо пам'ятати, що у випадках, коли приватний інтерес фактично призвів до прийняття правомірних або неправомірних рішень, а так само до вчинення правомірних чи неправомірних діянь, вони можуть розглядатися з точки зору наявності ознак таких корупційних злочинів як «Зловживання владою або службовим становищем» (ст. 364 Кримінального кодексу

України), «Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою» (ст. 368 Кримінального кодексу України) тощо, а не лише як «конфлікт інтересів».

Література

1. Битяк Ю.П. Державна служба в Україні: організаційно-правові засади: монографія. Харків: Право, 2005. 304 с.
2. Головка Л.О. Шляхи запобігання конфлікту інтересів на державній службі: досвід Франції / Актуальні питання реалізації нового Закону України «Про державну службу»: зб. матеріалів Всеукр. форуму вчених-адміністративістів. Запоріжжя, 2016. С. 4–5.
3. Про національний антикорупційний комітет: Проект Закону України, унесений народним депутатом України А.П. Яценюком, зареєстрований у Верховній Раді України 15 груд. 2009 р. за № 5437. URL: <http://gska2.rada.gov.ua/pls/zweb>.
4. Колпаков В.К. Європейські стандарти адміністративного права. *Адміністративне право і процес*. 2014. № 3 (9). Ювілейний. С. 5–18.
5. Томкіна О.О. Принцип доброчесності державної влади: постановка проблеми. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2014. № 1 (76). С. 65–74.
6. Матеріали слухань в Комітеті Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, 5 чер. 2009 р. URL: <http://www.rada.gov.ua>.

УДК 343.58(043.2)

Майстро Д.М., магістр,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ОБ'ЄКТИВНА СТОРОНА ЗЛОЧИНУ «ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ З ТВАРИНАМИ» ЗА КК УКРАЇНИ

Об'єктивна сторона складу злочину, передбаченого в диспозиції ст. 299 КК України має 4 види, а саме: жорстоке поводження з тваринами; нацьковування тварин одна на одну чи інших тварин; публічні заклики до вчинення діянь, які мають ознаки жорстокого поводження з тваринами; поширення матеріалів із закликами до вчинення таких дій.

Об'єктивна сторона злочину першого виду передбачає три обов'язкові ознаки – діяння (жорстоке поводження з тваринами), причиновий зв'язок та суспільно небезпечні наслідки (каліцтво або загибель тварини), другого, третього та четвертого видів – тільки дію (нацьковування тварин одна на одну чи інших тварин; публічні заклики до вчинення діянь, які мають ознаки жорстокого поводження з тваринами; поширення матеріалів із закликами до вчинення таких дій) [1, с. 688].

У кримінально-правовій літературі жорстоке поводження тлумачиться